

[Lysholt Hansen.]

så forslaget virkelig kan komme igennem folketinget og give de mennesker, som er så hårdt trængt, en virkelig fornøden støtte. Det har ikke været muligt at hente støtte hos regeringen, kan jeg fortså, og jeg kan derfor glæde forslagsstillerne med, at de kan finde støtten i mit parti helt på linje med, hvad den foregående regering var nået frem til, nemlig den principielle tilslutning i økonomiudvalget til at hjælpe nøjagtigt som anført. Noget, vi som regeringsparti stiller i udsigt, er vi naturligvis også villige til som oppositionsparti at gå ind for, og så håber jeg, at de 6 ovre i den højre side af salen ikke rider alene, når vi engang skal til at stemme om forslaget her.

Regeringen siger jo, og det gentog landbrugsministeren nu her, at den af principielle grunde er imod dette lovforslag. Jeg vil gerne spørge landbrugsministeren: hvad er det for principielle grunde, det drejer sig om, for dem fik vi jo ikke redegjort for? Vi har jo før hjulpet fra statens side i katastrofesituationer, vi har hjulpet ved digegennembrud og overvømmelser, og hvis ikke jeg tager meget fejl, har vi et lovforslag liggende om at hjælpe skovejere, et lovforslag, som jeg synes der er megen sund sans og sund fornuft i, men også disse skovejere havde jo, så vidt jeg er orienteret, en mulighed for at forsikre sig. (*Afbrydelse!*) Jo, jeg tror, de har det; jeg tør selvfølgelig ikke påstå det. Men jeg synes, at når katastrofen var alvorlig for skovejerne, og det var den, så er situationen god nok for et lille antal mindre landbrugere og frugtavlere, om muligt endnu mere katastrofal. Den er simpelt hen sådan, at en lang række af dem efter alt at dømme må forlade deres gårde og deres ejendomme, hvis denne støtte ikke ydes. Og derfor spørger jeg: hvor går grænsen hos regeringen for, om et princip skal overholdes, eller det ikke skal overholdes?

Jeg vil gerne spørge landbrugsministeren: når regeringen ikke vil være med til at yde denne støtte, skyldes det så simpelt hen, at man har skåret så meget ned på lovreserven på finanslovsforslaget, at der kun er 20 mill. kr. tilbage, af hvilke man allerede har brugt de 13 mill. kr.? Skyldes det, at man simpelt hen ikke har pengene til det og heller ikke ønsker at søge dem ved en ekstrabevilling? I så fald synes jeg, man skal sige rent ud, at

det er årsagen til, at man ikke vil støtte denne gruppe.

Jeg skal altså sige, at mit parti er velvillig over for sagen, men jeg skal som sagt ikke nægte, at jeg følte mig underlig, da jeg så dette forslag ligge her på tingets bord uden at have hørt så meget som et ord fra mine kolleger i amtet, der jo ligesom jeg har haft denne sag nær inde på livet. Jeg synes, det ville have været meget naturligt, at en sådan sag ikke skulle bruges til nogen form for stemmefiskeri — og anderledes kan jeg ikke opfatte det, når forslagsstillerne overhovedet ikke har drøftet problemet med os andre. Men det skal da i hvert fald ikke komme landmændene og de andre skaderamte til skade, set fra socialdemokratiets synspunkt. Vi er klar til at støtte dette forslag, vi mener, det er rigtigt og fornuftigt, og vi har ingen ønsker om udvalgsbehandling.

Gerda Møller: Der er jo allerede i bemærkningerne til lovforslaget og i fremsættelsestalen givet god begrundelse for, at dette private lovforslag er fremsat, og derfor skal jeg nøjes med at tilføje, at mange af de skaderamte mener at have en begrundet opfattelse af, at de forhandlinger, der siden sommeren 1967 er ført med landbrugsministeriet, ville have været tilendebragt i løbet af januar måned i år og resulteret i en eller anden form for hjælp, hvis valget ikke var kommet i vejen. Og når der ligger en sådan forventning, mener jeg, det kan være naturligt at få sagen frem, således at vi kan få spørgsmålet behandlet og i et udvalg se på, om der alligevel ikke skulle være en vej trods regeringens principielle indstilling.

Her har da været tale om en katastrofe, som får virkninger helt ind i 1968, og som for manges vedkommende har betydet, at deres bruttoindtægt er blevet beskåret med fra 40 til 100 pct., og hvor i hvert fald visse gartnere og frugtavlere har været ude af stand til at forsikre fuldt ud, idet man for deres vedkommende, ligesom det er tilfældet med skovejerne, ikke kan forsikre selve busken, grenene, der er brækket af, eller træerne, men kun forsikre avlen.

For en ordens skyld må jeg slutte denne korte ordførertale med at sige, at der blandt medlemmerne i den konservative folketingsgruppe er en del betænkeligheder over for